

Dosarul nr. 3ra-1185/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Samimi Mohammad Ali Yoghoob reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Samimi Mohammad Ali Yoghoob împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Serviciul de Informație și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea acordării unei forme de protecție,

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Samimi Mohammad Ali Yoghoob și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 22 august 2017 Samimi Mohammad Ali Yoghoob a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea acordării unei forme de protecție.

În motivarea acțiunii a indicat că la 20 iulie 2017, Direcția Azil și Integrare a MAI a emis decizia nr. 55/17/DAI prin care a dispus respingerea cererii de azil a cetățeanului străin, Samimi Mohammad Ali Yoghoob, originar din or. Teheran, Iran.

A menționat că temei de respingere a solicitării de acordare a unei forme de protecție, cetățeanului străin, invocate de autoritatea competentă a constituit singurul argument precum că, pe teritoriul Iranului nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern și în țara de origine nu ar fi război. În țara de origine a solicitantului, nu au fost aplicate tratamente ori pedepse inumane față de acesta și nu există riscul realizării acestora la întoarcere înapoi, iar solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Iranul într-un mod forțat.

A considerat că decizia în cauză este neîntemeiată, prin ce se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

A susținut că în cadrul interviului realizat de Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil, a identificat circumstanțe pe care autoritatea competentă intenționat sau din neatenție le-a omis și anume, teama de a fi supus torturii precum și hățuirii din partea autorităților statale iraniene pe motive de religie, fapt care se realizează cu regularitate în țara de origine a solicitantului de azil.

Reclamantul a declarat că s-a convertit la religia creștină încă în 2010, având în vedere imposibilitatea împărtășirii propriei religii în condiții pașnice, mai ales din considerentele că cetățenii musulmani convertiți în religia creștină sunt supuși la pedepse drastice din partea statului, începând cu lovituri peste corp, închisoare și terminând cu execuții publice.

Circumstanțele indicate, l-au făcut să se refugieze pentru a nu fi supus amenințărilor rezultate din luptele interne pe motive religioase, care se soldează cu o discriminare din partea mării majorități religioase islamice.

Atât pentru el, la fel ca și pentru alți solicitanți ai unei forme de protecție operează „beneficiul dubiului”, conform art.44 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, unde persoanele în cauză, de cele mai multe ori nu au această posibilitate de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine, acestea nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuse persecuției de către agenții de persecuție enumerați la art. 47 al legii nominalizate.

Astfel, raportând norma indicată la pct.4 al deciziei contestate, a considerat că autoritatea pârâtă nu pune la îndoială argumentele solicitantului pe marginea problemei de discriminare cu tentă religioasă, considerându-le ca fiind credibile.

A mai relevat că oferirea unei forme de protecție solicitantului de azil, se impune din considerentul că refuzul în protecția unui străin care poate fi supus riscurilor psihologice și fiziologice, s-ar echivala conform practicii judiciare a CtEDO drept o încălcare a art.3 din Convenție, prin admiterea tratamentelor inumane și degradante.

Reclamantul a susținut că dânsul cade sub incidența art.16, 17 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova și în acest sens, urmează să i se acorde una din formele de protecție prevăzute de legislație, deoarece este supus riscului real privind integritatea vieții și sănătății.

A opinat că decizia contestată încalcă dreptul la protecție a solicitantului de azil.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 11 alin. (2), 44, 45 alin. (3) lit. c), 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

A solicitat anularea deciziei nr. 55/17/DAI din 20 iulie 2017 a Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI, obligarea Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI să-i acorde una din formele de protecție prevăzute de art. 16 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

Prin încheierea protocolară din 23 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informație și Securitate (f.d. 44).

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Samimi Mohammad Ali Yoghoob împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Serviciul de Informație și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea acordării unei forme de protecție, a fost respinsă ca nefondată.

La 29 octombrie 2018 Samimi Mohammad Ali Yoghoob a declarat apel împotriva hotărârii din 18 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Samimi Mohammad Ali Yoghoob și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii, întrucât nu au fost stabilite careva temeiuri de anulare a actului administrativ contestat.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că în speță, nu se confirmă existența temeiurilor pentru acordarea lui Samimi Mohammad Ali Yoghoob a azilului în Republica Moldova, iar din probele administrate, nu rezultă expunerea acestuia la riscul de a fi persecutat în țara de origine pentru motive de religie, cu atât mai mult că motivele invocate, în coroborare cu circumstanțele constatate în cadrul procesului, inclusiv cele depistate de către colaboratorii Serviciului de Informație și Securitate, nu justifică acordarea unei forme de protecție.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil, în mod întemeiat și justificat din punct de vedere faptic și juridic, a decis respingerea cererii de azil a solicitantului, având în vedere că în cadrul judecării cauzei, nu au fost constatate careva temeiuri ce ar demonstra ilegalitatea deciziei contestate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 1 august 2019 Samimi Mohammad Ali Yoghoob reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, a depus recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A declarat că instanțele de judecată nu au respectat în mod efectiv dreptul la un proces echitabil, la judecarea cauzei fiind încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului prin neasigurarea interpretului de limba persană.

La fel, a indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra probelor prezentate de solicitantul de azil, denaturând circumstanțele cauzei prin schimbarea conținutului acestora.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei la rejudecare, sau emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 iunie 2019, fiind notificată reprezentantului recurentului prin poșta electronică la data de 17 iulie 2019 (f.d.201).

Astfel, recursul depus la 1 august 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contencios administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Samimi Mohammad Ali Yoghoob reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yoghoob reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yoghoob reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yoghoob reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu